

Повні крони осіннього вітру,
А ріка — золотого безмов'я.
В синім небі купаються віти,
Пахне в лісі грибами й здоров'ям,

От і добре. Розпалим багаття,
З головою потонемо в тиші.
Хай берези у ситцевих платтях,
Як школярки, читають нам вірші.

А коли ліс завіє снігами
І на вітах засвітиться іній,
Пригадаєм ці трави осінні
І ці крони, налиті вітрами.

І повториться в душах те свято,
Де ліси в багреці догоряють,
Палахкоче в тумані багаття
Та берези нам вірші читають.